

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Confessionale, || In Qvo || Vniversa || Materia De ||
Confessione Pec-||catorvm Apvd Catholicos || vsitata per
Quæstiones explicatur**

Eisengrein, Martin

Ingolstadii, 1577

VD16 E 795

X. Cùm remissionem peccatorum homo in contritione consequatur,
quomodò Sacerdotes dicantur peccata remittere.

urn:nbn:de:hbz:466:1-30362

Cap. V. De Effectibus & Utilitate

posse ab illis, qui Spiritum sanctū in seipsis habeant: Nam cū ipsi remittunt, aut detinent, Spiritus, qui habitat in eis, per eos remittit, aut detinet.

Nunquam sanè, neque hanc quæstionem proposuisset Cyrillus, neque eiusmodi quæstionem subiecisset, si non pro certo habuisset, ex his verbis conuinci, Sacerdotes verè & propriè ex autoritate sibi tradita, & vt ministros Spiritus sancti, posse peccata remittere.

Bern. serm.
1. in die A-
post. Petr.
& Pauli.

Et hoc est, quod Bernardus de Petro nobis commendat his verbis. Quid illo potentius, cui & terra obediuit, cū mortuos reddidit, & mare sub pedibus eius se calcabile præbuit; qui Simonem Magum spiritu oris sui in aère attigit, qui claues regni caelorum tam singulariter accepit, vt præcedat sententia Petri, sententiam caeli? Taceo reliquos plurimos, qui in eandem sententiam scripserunt.

Quæstio Cū remissionem peccatorum homo in
X. contritione consequatur, quomodo
Sacerdotes dicuntur peccata
remittere?

Responso. PRIUSQUAM ad quæstionis decisionem veniam, nonnulla mihi absque argumentorum confirmatione, propterea quod perspicuam.

spiciam & indubitam contineant veritatem, præmittenda sunt.

PRIMUM est, quòd homo propter peccatum tres maximas incurrit calamitates: Quippe amicitia excidit Diuina, eius se inimicum constituit: Deinde fit reus æternæ poenæ, tùm perpetuus manet exul à regno cœlorum, quod sibi per peccatum occlusit.

SECUNDUM est, quòd pro offensa, & iniuria **DEO** per peccatum illata, necessarium est illi satisfacere, nec potest homo aliter **DEO** satisfacere, nisi id reddat, quod Dominus ipse in satisfactionem exegerit, & interim dum huiusmodi satisfactio **DEO** non fit, non dicitur homo omninò à peccato liber.

TERTIUM est, quòd **DEVS** à peccatore pro offensa contra eum commissa duplicem exigit satisfactionem, scilicet interiorem, & exteriorem. Per primam debet se homo à peccato auertere, & ad **DEVM** conuerti, cum proposito exterioris satisfaciendi. Per secundam debet se homo **DEO** humiliare, per suorum criminum Confessionem, & ab eo veniam petere; quæ cum fieri non possint coram Christo localiter in terris habitante, cùm in cœlis tantùm visibilibiter ad dextrâ Patris sedeat, opus est, vt fiant coram Vicario suo, quem in terris reliquit, cui in hac re vices suas commisit, hoc est, Sa-

K cerdoti.

Cap. V. De Effectibus & utilitate

cerdoti, cui potestatem remittendi peccata concessit.

QUARTVM est, quòd per primam satisfactionem, id est, cordis veram poenitentiam homo **D E O** reconciliatur, & consequitur **D E I** amicitiam, simul & remissionem poenae inferni. Ex quo fit, vt duo priora, quae diximus, damna euitet: Attamen homo manet adhuc exul à regno **D E I**, quod illi clausum erit tantisper, dum secundam satisfactionem adimpleat. Vnde ad hoc datae sunt Sacerdotibus clauis regni caelorum, id est, potestas remittendi peccata, vt per Sacerdotes huiusmodi potestate vtentes, & peccatores à suis peccatis absoluentes, eis regnum caelorum, quod illis ob peccata priora clausum fuerat, aperiatur. Et hoc modo completur remissio peccatorum per huiusmodi Sacerdotalem Absolutionem, quae capta fuerat prius per contritionem.

D E V S igitur per contritionem remittit peccata, quantum ad maculam, & debitum aeterni cruciatus; verum quod ad restitutionem ab exilio caelosque aperiendos pertinet, reliquit peccata Sacerdotibus remittenda.

Exemplum huius est clarum in sanctis Patribus, qui erant in sinu Abrahæ, vbi nullam habebant culpam, nec poenam, præter id, quòd illis ob peccatum erat clausum regnum caelorum, quod illis minimè erat aperi-

ent.

riendum, nisi peracta satisfactione à DEO instituta, quæ in passione Christi fuit adimplenda, & ex eo tempore præfatis Sanctis fuit apertum regnum cælorum, ut viderent gloriam DEI. Hinc est quod vsq; ad Christi passionem dicebantur omnes in peccato esse, quantumvis sancti & amici DEI, propterea quod in eis præfata pœna exilij à regno cælorum permanebat.

Iam sequitur apertè, quod Absolutio Sacramentalis actu remittere dicitur peccata confitentis, etiam si prius fuerint per contritionem quodammodo remissa; non tamen plenè, quousque à Sacerdote remittantur.

Cum nemo tollat peccata, nisi solus DEVS, qui est agnus tollens peccata mundi; quomodo Sacerdotes in Confessione dicuntur hominibus peccata remittere?

Questio

XI.

Marc. 2.

HOC argumento quidam freti, grauius Catholicos obiurgant; quasi ex Sacerdote DEVM facerent, qui ei potestatem, soli DEO competentem, tribuunt. In Evangelio enim scriptum legitur: Quis potest dimittere peccata, nisi solus DEVS? At nos eis aliud non respondemus, quàm quod

Responsio.

Marc. 2.

K 2 olium